

Prof Dr Ramazan Demir

Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM), Türk Milletini temsil eden Anayasal bir kurumdur. İstiklal Savaşı'nın yapıp kazanılması, Cumhuriyet'in kurulması bu kurumun kararlarıyla gerçekleşmiştir. Türk Milletinin tamamına yönelik bağlayıcı kararlar bu kurumun eseridir. Örneğin Anayasa gibi toplumun tamamını ilgilendiren, hak ve hukukunu savunan, milletin tamamını kucaklayan ve Türk Milletinin her kesiminin üzerinde mutabık kaldığı ana metinlerdir; TBMM de temsil edilen tüm partilerin asgari müştereklerde birleşerek kabul ettikleri "yasaların anası" olan metinlerdir.

Referandumda önümüze konulan bir "paket" vardır; değiştirilmek istenen, 1982 Anayasasının bazı maddeleri hakkındaki pakettir.

Değiştirilmek istenen 1982 Anayasası da Türk Milletinin %92 "kabul" dediği bir anayasadır. Tahmin ederim ki bugünkü siyasi iktidar mensuplarının da, bugün karşısında oldukları ve "cunta anayasası" dedikleri 1982 Anayasasına "kabul" demişlerdir; bendeniz de "kabul" demiştim o zaman...

Kaldı ki bu anayasanın daha önceleri 96 maddesi; sonraları 17 maddesi değişmiştir. Bunların büyük bir kısmı mevcut iktidar yapmıştır.

Bu kez de 26 maddesi değiştirilmek isteniyor.

Burada anlaşılamayan husus, bu kadar maddesi değiştirilmiş olan bir anayasa hâlâ neden “cunta anayasası” oluyor? Biraz samimiyet, lütfen...

Kaldı ki, 1980 Askeri müdahalenin ertesi gün Orgeneral Evren Paşa'ya saygı arz edenler, onu “kurtarıcı” olarak görenler, bugün ise; makamlarında ağırladıkları “cuntacılar” ve %92 kabul oyu alan bu anayasaya “düşman” kesilmişlerdir.

Bu ne biçim samimiyet (!)...

Eğer hükümetler sadece kendi çoğunluğuna dayanarak bir Anayasa hazırlıyorsa, o takdirde milletin tamamına yakını temsil etmiyor demektir. Örneğin (X) partisi iktidarda ise ve siyasi iradenin kendi başına hazırladığı bir anayasa metni varsa, muhalefet buna karşı çıkmış ise, o takdirde bu metin “mutabakat” metni olmaz, sadece iktidardaki partinin anayasası olur.

Önce bunu böylece tespit edelim.

Buna kimsenin itiraz edeceğini sanmıyorum.

Şimdi düşünelim; mevcut siyasi irade; “darbe anayasasını değiştirmek” ve “12 Eylül darbecilerini yargılamak” iddiasıyla bir değişiklik paketini hazırladı ve 12 Eylül 2010 tarihinde biz vatandaşların oyuna sunulacaktır.

**

Neden bizim oyumuza gerek görüldü?

Önce bu sorunun cevabını arayalım; önerilen anayasa değişiklik paketinde Türk Milletinin aleyhine işleyecek o kadar gizli hükümler yerleştirilmiş ki sade vatandaşın bunu fark etmesi, bilmesi mümkün değildir. Adeta, iktidara gelen hangi siyasi parti olursa olsun, “sivil diktatörlüğe” yol açacak hükümler olduğu için, TBMM tarafından topyekûn olarak, yani muhalefet partilerince kabul edilmedi... Bunun anlamı şudur; %35 oy alıp parlamentonun %75 oranında gücünü elinde tutan sadece bir partinin anayasası demektir.

İşte bu hükümlerden dolayıdır ki sunulan anayasa paketine muhalefetteki partilerin hiç biri “kabul” oyu vermemiştir. Sadece iktidar partisinin oyları ile kabul edildiği için bizim oyumuza ihtiyaçları vardır. Yani anayasa değişikliğinin geçerli olabilmesi için, TBMM deki vekillerin gerekli olan nitelikli sayı tarafından “kabul” denmesi şartı yerine gelmediği için halk oylamasına başvurulmaktadır.

Böyle olmadığı takdirde çıkarılan yasa tüm millete uygulanamaz anlamı çıkar.

Bunun üzerine Hükümet bu değişikliği halkın oyuna sunarak (“referandum”) TBMM deki hatasını Türk Milletine ONAYLATMAK suretiyle telafi etmek istiyor. İşin püf noktası buradadır.

**

Pakette neler var?

Elli milyon civarındaki Türk seçmenin %95'i referanduma sunulan Anayasa maddelerinin ne olduğu, içine yerleştirilen "bubi tuzağı" maddelerinin neler olduğunu alıp okuması ve bilmesi mümkün değildir. Ortalıktaki söylemler ve parti genel başkanlarının yaklaşımı ve performansı halkı yönlendirmektedir. Dolayısıyla, hiç olmazsa okuyup anlayanların halkı aydınlatmak için, yazdıklarının önemi vardır. Bunun da ne kadar etkili olacağı da şüphelidir... Çünkü Türk seçmeni, maalesef hâlâ "kul" olma, "mürit olma", başkası tarafından "yönetilme" ve tabii ki "ümmi" olma yolunda kendisini alıkoymadı; tam anlamıyla düşünen, irdeleyen, tam anlamıyla "birey" olamadı, daha doğrusu olduramadı. Olamadığı için de menfaate hitap eden çok etkili iktidar nimetleri ve diğer faktörler karar vermede öne çıkmaktadır.

Vatandaşa burada şu objektif soru sorulmalıdır; "... Ey vatandaşım, ey halkım, sen iktidarın yanışını onaylamak, onun yaptığı yanışa ortak olmak mecburiyetinde misin? Bu ortaklık sonunda doğacak haksızlıklar, hukuksuzlukların vebaline ortak olacaksın demektir. Bunu bil ve ona göre oyunu kullanmalısın..."

Onun içindir ki, oyunuza sunulan anayasa paketine neden "hayır" ya da neden "evet" denilmesi gerektiği konusunu tartışmaya çalışacağım.

Buradaki ifadelerim, ne bir siyasi partinin lehine ne de aleyhine yorumlanmamasını rica edeceğim. Çünkü bu yazı dizisinin amacı; birilerini yermek ya da yükseltmek değil; sadece gerçekleri dile getirmektir. Doğaldır ki açıklanan bu gerçekler birilerinin "hoşuna" gitmeyebilir. O zaman da onlara düşen görev, yanıştan geri dönmektir... Hatadan geri dönmek fazilettir...

**

Bugün (X) partisi iktidarda olabilir, yarın bir başka parti...

Fakat kalıcı olan Türkiye Cumhuriyeti Devletidir. Bu Devlet zarar görürse hiç kimse huzur ve refah içinde olamaz.

Bu dile getirdiklerim; devletim için, vatanım için, bayrağım için, milletim için bazı endişeleri taşıdığımdandır; bunun için ifade ediyorum ve şahsıma ait düşüncelerdir.

Konuyu irdeleyen ve inceleyen bir aydın olarak sorumluluklarım var. Bu sorumluluklarımın başında da milletimi aydınlatmaktır.

Oy verirken son karar, tabii ki herkesin kendisine ait olacaktır.

En önemli husus neye ne için “evet” veya neye ne için “hayır” dediğinin bilmemiz gerekiyor.

Dikkat etmemiz gereken husus; oy sahibi bizlerin oyunu etkilemek için birtakım “sabotaj sözcükler” in kullanılmasıdır. İktidar ve iktidar için siyasi iradeyi ve onun mensuplarını savunan “yandaş”, “yoldaş”, “menfaat arkadaşı” kimselerin ve yayıncıların yoğun olarak bu yöntemle başvurmaları ihtimal dâhilindedir. Sürekli aynı sloganları tekrarlayarak halkın beyni yönlendirilmektedir. Az da olsa muhalefet için de bir ihtimal vardır...

Yani sloganımsı aldatmaca ifadelerle halk kandırılmaya çalışılacaktır. Özellikle iktidar gücü ve imkânlarının kullanılacağını unutmamak gerekir... Bu pakete neden “hayır” ya da neden “evet” denilmesi konusunda insanlarımızın gerçekten yeterli bilgi sahibi olmadıkları bir gerçektir.

Aldatmacalar, hamaset nutukları, geçmişteki acı olayları istismar, mağduriyet rolü yaparak halkı kandırmak geçer politik akçe sayılıyor... Ama Türk Milletinin sağduyuları vardır; ülkenin durumunu, kendi durumlarını en iyi gözleyen o sağduyu sahibi insanlarımızdır; onlara güvenmek gerek... Hata da sevap da onlara ait olacaktır...

Okuyucularımdan ricam, mümkün olduğunca konuyu tam anlayıp karar verme aşamasında elimizi vicdanımıza koyarak, demokrasi denilen sistemde vatandaş olarak elimizde olan tek yetkinin oyumuz olduğunu unutmadan, onu en isabetli şekilde kullanma gerektiğini hatırlamalarıdır.

**

Müthiş bir aldatmaca...

12 Eylül 2010 tarihinde halkın oyuna sunulan paketin neden TBMM de çoğunluk tarafından kabul edilmediğini önceki yazımızda anlattık. Referanduma sunulan Anayasa değişikliği paketini, dış yüzü şekerleme ile kaplı, içine “acı” derecesinde nesnelere yerleştirilmiş bir aldatmaca leblebiye benzetebilirsiniz. Şeker diye yenilen acılı leblebinin karnınıza nasıl sancılar oluşturacağını, mide kramplarına sebep olacağını bilmek, önceden kestirmek mümkün değildir. İşte önümüze konulan güya bu anayasa değişiklik paketini de bu şekerlenmiş acılı paket şeklinde düşünmek gerekiyor.

Referanduma sunulan bu pakette müthiş bir samimiyetsizlik vardır. Çünkü halka sunulan paketin sadece “şekerli” kabuğundan bahsediliyor, içine gizlenen “zehir zemberek yasa” hükümlerinden, buna ait maddelerden hiç bahsedilmiyor. Çünkü bahsedilirse halk aldanmayacak, kanmayacak. İçindeki “acı” kadar zararlı maddeler, “şeker” kabuğuna dolanmış olduğu anlaşılacak... Bunun için siyasi irade bir kurnazlık yapmakta ve TBMM de kabul edilmeyen bu “acılı şekerlemeyi” bizim oyumuza bilerek sunmaktadır. İlk bakışta vatandaş bu paketi, “şekerli leblebi” gibi, zararsız görebilir; fakat içindeki “acıyı” gizlemek için bu şeker bulaşmış olduğunu bilmez.

Siyasi iradenin işte burada yaptığı ince kurnazlık, aldatmaca budur. Biz vatandaşların anlaması gereken, siyasi iradenin bu ince kurnazlığı ve aldatmacasıdır... Bu aldatmaca ile oy sahibi biz vatandaşlar, siyasi ağızlarda moda olan sokak ağzıyla, affınıza sığınarak, “enayi” yerine konulmaktadır...

Peki, soralım; oy verecek olan biz vatandaşlara; “biz enayi miyiz?”

Tabii ki değiliz; ancak olmadığımızı ispat etmemiz gerekir; aldatıldığımızı, kandırıldığımızı mutlaka anlamalı ve bilmeliyiz ki o zaman gerçek vatandaş, bilinçli birey olduğumuz anlaşılabilir...

**

Vatandaş; “canım, ne var bunda, şekerli leblebinin kötülüğü ne ola ki?” diyebilir; fakat bu aşamada bunu deme hakkına sahip değil vatandaş, onun ne için aldatıldığını, kandırıldığını bilmek durumundadır, aksi halde zehirlendiğinde sorumlu bulamaz; siyasi iradenin sahibi o zaman çıkar derki; “Leblebiyi yerken bana mı sordun; zehirli mi değil mi, yemeseydin!?” Derse, vereceği cevabı olmaz vatandaşın...

Çünkü şekerle bulanmış olan o leblebi gibi görünen yuvarlağın içinde ne olduğunu bilemez. Aldatıldığı, kandırıldığı için içeriğini bilmiyor; sadece şekerli olan dışını görüyor ya da öyle anlatılmış öyle duymuş çevresinden... İçinin “acılı” olduğunu bilmesi için aydınlanması, uyarılması gerekiyor... Vatandaşın o eksilmeyen sağduyusu mutlaka harekete geçirilmelidir...

**

“Evet” demenin anlamı...

Bir “evet” oyu demek; Türk milletinin geleceğini, vatanın bütünlüğünü, milletin birliğini, bayrağın teklifini tehlikeye sokacağını bilmeliyiz...

Bir “evet” oyu demek; teröre, bölücülüğe, şehitlerin gelmesine onay vermek demek olduğunu bilmeliyiz...

Bir “evet” oyu demek; kul hakkını yemeye, kendi akrabalarını-çocuklarını, yandaşlarını zengin etmeye devam, ‘fakir fukaraya da bir sadaka paketi yeter’ demek olduğunu bilmeliyiz...

Bir “evet” oyu demek; ülkeyi bölmeye yönelik ırkçı “Kürtçülük” aracı terör örgütlerine, Doğu Anadolu’yu kapsayan “Batı Ermenistan” in kurulması için Batılı emperyalistlere tavizler verilere devam demek olduğunu bilmeliyiz...

Bir “evet” oyu demek; Ermeni emellerine, teröre kurban vermeye devam demek olduğunu bilmeliyiz...

Bir “evet” oyu demek; din ticaretine, tertemiz Müslümanları kandırmaya, onların inançlarıyla oynayarak zenginleşmeye devam demek olduğunu bilmeliyiz...

Bir “evet” oyu demek; Türk milletini 36 etnik parçaya ayırmak, ayrıştırmak demek olduğunu bilmeliyiz...

Bir “evet” oyu demek; Türkiye’yi emperyalist güçler olan ABD/AB/İsrail üçlemesine teslim etmeye devam demek olduğunu bilmeliyiz...

Bir “evet” oyu demek; işsizliğe, haksızlığa, yolsuzluğa, soygunculuğa, devlet malını hortumlamaya devam demek olduğunu bilmeliyiz...

Bir “evet” oyu demek; ciğerin olan evladını, sevdiğini, akrabasını teröre kurban vermek demek olduğunu bilmeliyiz...

Bir “evet” oyu demek; anaların gözyaşlarının akmaya devam etmesine onay vermek olduğunu bilmeliyiz...

**

“Evet” dersen ne olur?

Oy veren biz vatandaşlar şunu iyi anlamalıyız ki; “evet” dediğimiz takdirde;

*İşçilerin coplanmasına devam demek olduğunu;

*“Yok” pahasına Devlet fabrikalarını özelleştirmelerle bir takım yandaşlara peşkeş çekilmek, işçilerini de sokağa bırakmak olduğunu;

*Böylece var olan işsizliğe yeni işsizler katmak olduğunu;

*İktidardakilerin düne kadar güya “hayırsever” bursuyla okuyan çocuklarının ve kendilerinin nasıl hesabı belli olmayan servet sahibi olduklarını; çocuk yaşındaki mahdumların nasıl “ithalat-ihracat şirketi sahibi” olduklarını görmemek demek olduğunu;

*Düne kadar kaçak gecekonduda oturanların bugün nasıl trilyonluk villa sahibi olduklarını sormamak olduğunu;

*Ne kadar kutsal manevi ve milli değerlerimiz varsa bunları istismar edenlere devam demek olduğunu;

*Milli ve kültürel değerlerimizin yok olmasına, yozlaşmasına devam demek olduğunu;

*Sivil darbeler, sivil cuntalar, korku atmosferleri yaratmak için kurulan özel mahkemelere onay vermek olduğunu;

*Türk milletini etnik gruplara ayırıştırarak “açılımlara” evet demek olduğunu;

*Vatanın bütünlüğü, milletin birliğinin bozulmasını isteyenlere pirim vermek olduğunu;

*Türk ordusuna NİFAK sokarak yıpratma ve güçsüzleştirme politikasına onay vermek olduğunu;

*Adalet, hak ve hukuk dağıtmakla görevli yargının (adliyenin) siyasallaşması, yani iktidardaki her kim ise onun emrine girmesi demek olduğunu bilmeli ve mutlaka bunlara göre karar vermeliyiz...

**

Siyasetin emrindeki adliye...

*Eğer yargı siyasal gücün emrine girerse, vatandaş olarak hak ve hukukun sağlanamayacağı tehlikesinin kapıda olabileceğini anlamalıyız... Örneğin, karşısına çıktığınız hâkim ya da savcı, eğer sizin siyasi düşüncenizde değilse, ya da siz onun tuttuğu partiden değilseniz vay halinize!!! Özellikle siyasi bir davada haksızlığa uğrayabilme riski çok yüksek olduğunu bilmeliyiz... Yani vereceğimiz bir “evet” oyun hukuksuzluğa sebep olacağını bilmeliyiz...

**“Evet” demenin; kişinin mahrem hayatına müdahale, konuştuğu telefonu dinlemeye onay vermek olduğunu; devlet jurnalciliğini teşvik etmek olduğunu bilmeliyiz...

**“Evet” demek, suçsuz komutanı, suçsuz profesörü, suçsuz yazarı, suçsuz vatandaşı, suçsuz gazeteciyi sırf ‘siyasi iktidarı desteklemiyor’ diye hapse atmaya onay demek olduğunu bilmeliyiz...

Sevgili okurlarım; kendi hesabıma ifade etmeliyim ki eğer “evet” dersem, bu yazdıklarımın başka burada yazmadığım yüzlerce vebale ortak olmak demek olduğunu bilmeliyiz...

**

“Hayır” demenin anlamı...

Öncelikle herkesin anlayıp bilmesi gereken bir ana fikir vardır; bu ana fikir, referanduma sunulan masum bir kanunun oylanması değildir; bu oylama, Türkiye'nin Anayasasına değildir, Türk Milletinin bir bütün olarak kabul edeceği, benimseyeceği bir “Anayasa” oylaması değildir...

Mevcut siyasi iktidarın güven oylamasıdır; ülkemizin birliği ve bütünlüğüne, milletin birbirine düşman edilmesine yönelik ortaya attığı “açılım” denilen “yıkım-ayrıştırma” projesinin oylanmasıdır...

Türkiye Cumhuriyetinin varlığına, vatanın bütünlüğüne, milletin birliğine yönelik saldırıların oylanmasıdır... Bu oylama; ABD-AB-PKK ortak projesi olan cumhuriyeti yıkım projesinin oylanmasıdır.

Siyasetçilerin yanlışlarının, ülkeye verdiği zararların oylamasıdır...

Bu oylama; ‘atalarım-dedelerimin kanını akıtarak, canını vererek kazandıkları İstiklal Savaşından sonra kurdukları Türkiye Cumhuriyeti Devletimi seviyorum; vatanımın toprak bütünlüğünü, milletin birliğini, bayrağımın kutsallığını, dilimin tekliğini istiyorum; etnik ayırım olmaksızın bu ülkede yaşayan herkesi kardeş bilip eşit hak ve hukuka sahip Türk Milleti olduğunu biliyorum; bundan memnunum ve bunları korumak istiyorum’ diyenlerin “HAYIR” diyeceği bir oylamadır...

Bir “hayır” oyu vermek, vatan borcudur, vatandaşlık görevidir...

“HAYIR” demek; “evet” demekle gelecek ve olacak tüm kötülöklere, musibetlere (yukarıda

belirtilenler) engel olmak demek olduğunu bilmeliyiz...

İşte size iki seçenek; tercih sizindir, sonra “elim kırılıydy da evet demeseydim” dememek için şimdiden sizleri bilgilendirmeye çalıştım.

Karar sizindir...

www.r-demir.com